

Man mener, at denne Affattelse er klarere og kortere og siger det samme som Affattelsen i det forelagte Lovforslag. Bestemmelsen er indsat, fordi man er klar over, at Trikiner her i Landet kun findes enkelte Steder udenfor de saakaldte Lossepladser, og man mener ved Hjælp af denne Bestemmelse at kunne komme dem til Livs og faa dem helt udryddede.

Hele Udvalget foreslaar under Nr. 9, at tredje Stykke af § 8 udgaar. Det angaar det Forhold, som omtaltes ved første Behandling, at ved Udlevering fra Udsalgssteder af de Varer, som gaa ind under anden Klasse, skulde disse Varer være indpakkede i et særligt Papir, hvorpaa der skulde staa Oplysning om Varens Oprindelse og Indhold. Hele Udvalget er af den Formening, at det ikke er heldigt at indføre dette, fordi det let vil føre til Misforstaaelser og Vildledning. Det vil være ganske umuligt at konstatere, om det er første eller anden Klasses Varer, man faar indsvøbt i dette Papir. Det er menneskeligt at tage fejl, og man kan let komme til at lægge anden Klasses Varer i Papir, bestemt for første Klasse. Man mener derfor, at det bør overlades til Kommunalbestyrelserne gennem deres Sundhedsvedtægter at tage Bestemmelse indenfor deres Omraade om, hvorledes de Varer, som tilvirkes af Affald og dertil hørende Produkter, skulde være mærkede, medens de for de indførte Varers Vedkommende maa kræve det Mærke, som Loven byder for første Klasses Varer. Hele Udvalget er af den Formening, at man sikrer Borgerne bedst ved at udelade Bestemmelsen om dette Indpkningspapir. Dernæst er der at tilføje, at ved at indføre denne lille Bestemmelse, som er at sammenholde med den under § 6, griber man ind i det kommunale Styre, hvad man ikke bør i en saa lille og saa tvivlsom Sag.

Hele Udvalget er enig om, at § 12 bør affattes saaledes: „Denne Lov træder i Kraft 3 Maaneder efter dens Indrykkelse i Lovtidende. Loven gælder ikke for Færøerne“.

Man er enig om at udelade Bestemmelsen om Lovens Revision inden Udløbet af 1915, idet man formener, at der kunde være Mulighed for, at Revision tiltrængtes længe inden dette Tidspunkt, som indførtes i Lovforslaget i Folketinget, men at det ogsaa kunde ske, at Revision ikke tiltrængtes saa tidligt. Revisionen af de mange Love, hvis Revision fastslaas i selve Lovene, forlænger tidt Rigsdagens Arbejde, og hvis Revisionen er overflødig,

er det ingen Nytte til at indsætte en Bestemmelse derom i Lovforslaget. Det ligger jo altid i Regeringens og Lovgivningsmagtens Hænder at tage Loven op til Revision, naar man finder det fornødent.

Med disse Ord tillader jeg mig at anbefale Flertallets og det samlede Udvalgs Ændringsforslag, medens jeg fraraader at stemme for Mindretallets, som jeg i øvrigt skal vente med at udtale mig udførligere om, indtil jeg har hørt, hvorledes Mindretallet, der sikkert vil motivere sine Ændringsforslag, udtaler sig.

Formanden: Efter den ærede Ordførers Bemærkninger skal der altsaa i Ændringsforslag Nr. 4 indsættes to udfaldne Ord „og forhandles“ efter „indføres“.

Christiansen: Jeg vil tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet til §§ 1, 5 og 7. Det er jo ganske rigtigt, at saafremt det høje Ting vedtager disse Ændringsforslag, vil Ordningen vedrørende Kontrollen blive i alt væsentligt, som den er nu. Mindretallets Betænkning indeholder i store Træk det Syn, som i hvert Fald de veterinære Myndigheder i København have paa hele dette Forhold. Nu ved jeg meget vel, at Flertallets Ordfører vil sige, at Lovforslaget med de af Flertallet foreslaaede Ændringer ikke vil forhindre Kommunerne i at opretholde den Kontrol, de have; en Del af Udgifterne, der ere forbundne dermed, skulde de selv betale, men man forbyder dem ikke at foretage Efterkontrol af anden Klasses Varer. Man forbyder dem ej heller at indføre obligatorisk Trikinundersøgelse af Svin, men for saa vidt det ikke er den Gruppe af Svin, som hører ind under andet Stykke af § 7, skulde de selv betale Undersøgelsen. Selv om det, hvad jeg tvivler om, vil lykkes de Kommuner, som sætte Pris paa at bevare den Ordning, de have, at skaffe sig Indtægter, som modsvare de Udgifter, Kommunerne faa, er Forholdet ikke i den Grad legaliseret som nu, hvor det er ordnet dels gennem den bestaaende Lov, dels gennem Sundhedsvedtægter. Desværre har Mindretallet ikke noget Haab om at faa sine Forslag vedtagne, men vi have, som sagt, i Betænkningen gjort opmærksom paa, hvorledes de sundhedskyndige se paa Forholdet. Vi haabe, at Kravet om en Undersøgelse og Kontrol bestandig vil vokse. Vi, som tilhøre Mindretallet, og som — det kan ikke nægtes — i dette Forhold nærmest staa som Repræsentanter for den